

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

76. Romanus Pontifex &c. Extinctio & abolitio prætensæ Apostolicæ in
Regno Siciliae Legationis, & Monarchiæ nuncupatæ, ejusque Tribunalis,
Judicis Ministrorum, & Officialium quorumcumque.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Affixio præsentium in Urbe vim habeat personalis intimatio- nis.

Fides habenda transumptis.

Dat. die 11. Januarii 1715.

Publicatio.

LXXVI.

Exordium ab Officio Romani Pontifi-

§. 9. Cum autem eadem præsentibus Literæ in memorato Regno Sicilia nequeant tutè publicari, ut hæcenus experientia compertum est, ac exiis, quæ in præinserto Edicto, seu Bannimento habentur, manifestè apparet, imò hoc ipsum insuper per legitimas probationes satis, superque Nobis constat, prout harum serie pariter declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesie Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quosillæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis etiam impres- sis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majoram sub annulo Piscatoris die xi. Januarii MDCCXV. Pontificatus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo septingentesimo decimoquinto. Indictione Octava, die verò duodecima Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Pape XI. Anno decimoquinto, suprascriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesie Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curia Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Ludovicum Cappellum Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Mag. Curs.

EXTINCTIO

Et abolitio præsentis Apostolicæ in Regno Sicilia Legationis, & Monarchiæ nuncupatæ, ejusque Tribunalis, Judicis, Ministrorum, & Officialium quorumcumque.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus Noster æqui, bonique supremum Asser-

torem in terris constituit, ut juxta Propheticum verbum noxia evellat, & destruat, utiique plantet, & ædificet, ea interdum, quæ non solum minus legitimis subnixæ titulis, in Ecclesiasticæ Libertatis, atque Apostolicæ autoritatis perniciem invecta esse cognoscit, sed quæ etiam rationabilibus ex causis ab hac Sanctâ Sede aliquando concessa fuisse non dubitat, ubi rerum experientia ita suadeat, graviorefque causæ, quibus præsertim Ecclesiæ rationibus, animarum salutî, rectoque rerum ordini opportunè consulitur, hoc ipsum exposcant, sapienti consilio abolet, revocat, rescindit, & immutat, ac aliàs desuper Pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ partes interponit, sicut omnibus maturæ considerationis trutinâ perpensis, conspiciet in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè, cum Divinâ ordinatione, Sacrorumque Canonum definitionibus, Ecclesiasticæ, ac Sæcularis Potestatis discretæ sint munera, nemo propè est, qui ignoret gravissimos Viros eximiam non minus pietate conspicuos, quam zelo incorruptæ disciplinæ celebres, sacræque antiquitatis cognitione præclaros, magnis protulisse querelas de eo Regni Sicilia Tribunali, quod Monarchiam appellant, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Primatui ipsamet sui nominis novitate plurimum injurioso, in quo scilicet, non sine aperta Sacrarum Legum violatione, Spiritualia Jura Sanctuorii per Sæcularem Potestatem administrari noverant, prætenstæque Pontificæ Legationis titulo acerbissima Apostolicæ Sedis autoritati vulnera infligi deplorabant. Ut talem proinde, ac tantam Ecclesiasticæ jurisdictionis perturbationem, quantum in ipsis erat, funditus everterent, luculentis commentariis primò quidem planum facere studuerunt, non obscuris indicis deprehendi Privilegium illud, quo Sæculares Ministri Monarchiam Siculam suffultam esse contendunt, quodque dudum Rogerio Sicilia Comiti à fel. recor. Urbano Papâ Secundo Prædecessore nostro concessum fuerunt, vel omninò fictum, ac commentitium esse, vel saltem insignis alicujus Veteratoris fraude corruptum, ac depravatam. Nullum deinde in eo, licet verum esset, ac minime vitiatum, suprascriptæ Monarchiæ vestigium reperiri, sed pravos potius plerisque illius Tribunalis usus ipsismet allati Privilegii verbis coerceri declararunt; cum nullam per hujusmodi Privilegium eidem Rogerio Comiti Ecclesiastici juris dicendi facultatem tributam fuisse contendere, sed filialis auxilii partes dumtaxat demandatas, ut Apostolicas Ordinationes pro suâ in Ecclesiam reverentiâ exqueretur.

§. 2. Addiderunt præterea, tamen si decantatam illam Apostolicæ Legationis potestatem, ac Monarchiam, memorato Rogerio Comiti, atque ejus filio Simoni, sive alteri, qui legitimus illius hæres extitisset, idem Urbanus Prædecessor concessisset, imò etiam ad alios ipsius hæredes, quod falsum omninò censuerunt, extendisset, nunquam profectò illam ad omnes promiscuè Sicilia Reges propagari potuisse, aut ita cum temporalibus juribus Regni coalescere, ut in quamdam veluti Sæcularis Imperii prerogativam evaderet. Ad hæc pluribus documentis probarunt prædicti Urbani Prædecessoris Privilegium, si quod unquam concessum fuisset, etiam cum eâ potestatis amplitudine, quam Monarchiæ Magistratus temerè arripuerunt (quod tamen illi sine gravi ipsius Urbani Prædecessoris, acerrimi Ecclesiasticorum jurium, ac fortissimi vindicis injuriâ nequaquam dici posse constanter asseriebant) abrogatum postea fuisse iteratis plurium Romanorum Pontificum etiam

cis revocandi, quæ perperam induc- ta, & ex justa causa immutandi, quæ aliàs ritè concessa fuere.

Narrat querelas à gravissimis Viris prolatas super abul- Tribunalis Monarchiæ nuncupatæ in Regno Sicilia.

Nec non motiva per eodem Viros adducta pro decernenda abolitione suprascripti Tribunalis.

Afs. videlicet Privilegium Urbani II. esse commentitium.

Quinimmo, etiam si verum sit, ex illius verbis Monarchiæ facultates non deprehendi.

Idem Privilegium extendi non potuisse ad omnes Sicilia Reges.

Abrogatum etiam fuisse per subsequendum Pontificum literas, & decreta.

Præ-

Prædecessorum nostrorum literis, ac decretis, quibus nullo obstante Rescripto, quod ab eadem Apostolica Sede fuisse impetratum, Romana Ecclesiæ jura etiam quoad legationes, & appellationes in Regno prædicto restituta fuerunt, ipsi Sicilia Regibus subortos contra Ecclesiasticam Immunitatem abusus palam detestantibus, atque ejurantibus. Postremò, quoniam optima Legum, ac Privilegiorum interpretes est consuetudo, hujus etiam plurimis Testimoniis Monarchiam præfatam improbare non omiserunt; recententes scilicet frequentissimas, post ejusdem Urbani Prædecessoris tempora, Apostolicas in Siciliam missas Legationes, delatas ad Sedem prædictam appellationes, aliosve in Siculorum causis Pontificis autoritatis edictos actus, quibus asserta memoratæ Monarchiæ Privilegia cohærentè minime poterant. Mirandum idcirco sibi videri, quo pacto nonnisi post plurium Sæculorum silentium emergere poterint, & confessum ad tantam amplitudinem progredi præsentis legationis facultates, quarum diploma superiores Sicilia Reges nunquam produxerint, iis præsertim in controversiis, in quibus illud maximo usus rebus suis fuisse habitum. Hæc omnia neque illustrium Scriptorum autoritate, nec pluribus historicarum monumentis, nec valido demum argumentorum robore destituta esse Majores nostri probè agnoverunt. Maluit nihilominus hucusque Apostolica Sedes de Catholicorum Principum Religione confisa, à Siculorum Regum pietate, quos paternis identidem monitis ad id hortari, atque excitare non prætermisit, optatam, atque integram Ecclesiæ libertatem præstolari, quam postea ad radicem securi invecitæ servitutis causis, quas tamen interea nunquam approbavit, imò sæpius reprobat, excindere.

§. 3. Cum autem ex diuturnâ patientiâ aded in dies ingravescere, ac præsertim ab aliquot annis in tantum Apostolicæ Potestatis contemptum grassari malum perrexerit, ut in eos novissimè abusus eruperit, qui nimium omnibus innotescunt, apertèque patefaciunt ultra visibile illud Ecclesiæ, quod à Fidelibus unicum colitur, novum aliud, ac verè monstruosum in Regno Sicilia ostentari Caput, eidem Ecclesiæ superinductum, à quo scilicet per summam, ac intolerabilem temeritatem, vero Ecclesiæ Capiti, ac Jesu Christi Vicario, quasi infestis signis, bellum palam indicitur, dum ab eo nostra, atque hujus Sanctæ Sedis Mandata rescinditur: Litteræ, ac Rescripta contemuntur: Censuræ revocantur, illi insuper, qui Nobis, ac Sedi prædictæ debitam obedientiam exhibent, exilii, carceris, bonorum interceptionis, aliisque gravioribus pœnis severè plectuntur; imò demum, qui illam ligandi, ac solvendi potestate, quam per Beatum Petrum, ejusque Successores à Domino accepimus, ligati à Nobis sunt, nefariè solvuntur: aliique contra, qui à Nobis soluti sunt, impudentissimè ligantur. Explorati verò, ac comperti juris sit, invalecentibus corruptelis, etiam certissima ipsa ab eadem Sede concessa, ac sæpius confirmata Privilegia omninò deleri, atque abrogari posse, imò etiam debere: cum legum omnium iudicio Privilegium mereatur amittere, qui permisâ sibi abutitur potestate, nec unquam sit inexcusabilior abusus, quam cum is, qui Privilegium accepit, adversus eum, qui illud concessit, insurgit, ejusque jussionibus pertinaciter obfistere non veretur: merito proprietate rec. mem. Alexandro Papa III. etiam Prædecessore nostro quibusdam Archiepiscopis, & Episcopis scribente: *Pro certo sciatis, quod Nos concessi Vobis privilegia decurrabimus, cum Ecclesiæ Romana scriptis authenticis obviare minime timeatis.* Hinc est, quod Nos, pro commissi Nobis divinitus Pastoralis muneris debito,

(sacrificare sacrificium justitiæ, & Ecclesiæ Dei jura, ac libertatem, nec non hujus Sanctæ Sedis autoritatem, dignitatèque constanter, ac viriliter propugnare parati, nihil profectò de Nobis, sed omnia de eo præsumentes, qui Nos confortat, & operatur in Nobis, exurgere tandem in Domino, atque ut iudicium nostrum de vultu illius prodeat, divinâ ejus ope existam nostris; quam aliorum precibus, humiliter prius implorata, abominationem desolationis stantem in loco sancto, Apostolicæ districtiōis sarculo radicitus evellere, atque extirpare decrevimus; probè agnoscentes liberam jam Nobis non esse diuturniori longanimitate committere, ut Siculæ Monarchiæ privilegiorum obtentu Ecclesiastici Ordinis dignitas penitus collabatur.

§. 4. Habitâ itaque super præmissis cum particulari Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis jurisdictionalibus præpositorum, nec non quorundam dilectorum Filiorum Romanæ Curie Prælatorum, qui rem maturè discussurunt, longâ, ac diligenti deliberatione: auditisque insuper hac in re quampluribus in Sacra Theologia Magistris, & in decretis Doctoribus, qui omnes unanimitate adversus Monarchiam præfatam ad Nos clamant, Propheticum illud repetentes: *Succidite arborem, & dissipate illam:* Omnium denique, & singulorum, si quæ sint, Privilegiorum, seu Indultorum tam à memorato Urbano, quam ab aliis quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris eidem Monarchiæ, illiusque Tribunali quancumque, & quacumque ex causâ concessorum, ac quantiscumque vicibus confirmatorum, nec non quarumcumque, si quæ pariter sint, desuper expeditarum literarum tenores, & datas, ac circumstantias quaslibet præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis; Personarum verò, in quarum favorem Privilegia, seu indulta hujusmodi concessa asserunt, qualitates, ac dignitates quantumcumque sublimes, & in Laicali Ordine supremas, nec non ejusdem Tribunalis Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, seu Officialium quorumlibet nomina, & cognomina, aliave quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem requirentia pro plenissimè, & exactissimè specificatis habentes: de eorundem Cardinalium consilio pariter, & assensu, ac etiam motu proprio, & ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine: præsentem Apostolicam Regni Sicilia Legationem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unâ cum illius Judicis, Notariorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupatorum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus; Nec non omnia, & singula Privilegia, Facultates, & Indulta, si quæ sint, tam specialia, quam generalia illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ex quacumque causâ, ac quorumcumque meritorum intuitu, & contemplatione, seu aliâ quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, & innovata, penitus, & omninò rescindimus, cassamus, deleamus, revocamus, & abrogamus. Volentes propterea, ac mandantes, ut illa omnia pro extinctis, suppressis, & abolitis, nec non respectivè rescissis, cassatis, deletis, revocatis, & abrogatis ab universis Christianis fidelibus perpetuò haberi, ac reputari debeant; adedque eidem Christianis fidelibus, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præminentia, ac

nire ad extirpationem præfati abusus Monarchiæ.

Et maturam discussionem habitam fuisse cum S. R. E. Cardinalibus, Rom. Curie Prælati aliisque Viris peritis.

Daniel. cap. 4. v. 20.

Extinguit præsentem legationem Apostolicam, Monarchiam nuncupatam, ejusque Tribunal in Regno Sicilia.

Omniaque Privilegia, & Indulta, quæ unquam sint.

Illi pariter adversari observantiam ex legationibus S. Sedis, aliisque actibus per eam editis in dicto Regno.

Admiratiōnem ingere, quo modo repente creverint facultates dicti Tribunalis, quamvis Privilegi Diploma nunquam fuerit exhibitum.

Exponit causam tolerantia Sedis Apostolicæ.

Inde tamen crevisse mala quæ singillatim refert.

Ob idque, malis ingravescens abrogari oportere Privilegia etiam concessa per Sedem Apostolicam.

Cap. dilecti Filii de privilegio.

Narrat ea propter statuisse deve-

Sub poena excommunicationis ipso iure incurrendæ, ac Sedi Apostolicæ reservatæ prohibet quascumque opposiciones.

Pollicetur, se modum præstaturum, quo causæ ad Forum Ecclesiasticum spectantes in dicto Regno tractari possint, donec aliter Sedes Apostolica provideat.

Decreta roborantia cum clausula sublata, & irritante.

Eriam adversus quoscumque defectus, qui per Ministros extinctæ Monarchiæ possent opponi.

dignitatis, sive Ecclesiasticæ, sive Laicalis, etiam specialem, & individuum expressionem requirentis, existant, harum serie interdicentes, ne aliquid unquam, quod extinctioni, suppressioni, abolitioni, aliisque præmissis directè, vel indirectè, seu aliàs quomodolibet adversetur, facere, moliri, seu attentare quoquo modo audeant, vel præsumant, sub poenâ excommunicationis latæ sententiæ, per Contrafacientes absque aliâ declaratione ipso facto incurrendâ, à quâ nemo à quocumque, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit.

§. 5. Cæterum, quia ad præmissa devenimus, non quidem animo avocandi Siculas causas ad nostra hæc Romanæ Curiæ Tribunalia, licet id cæteroqui perspicuis, ac notissimis hujus Sanctæ Sedis iuribus inniteretur, præscriptæ Ecclesiæ mori omnino esset consentaneum, sed eo tantum consilio, ut Sacrosanctæ Dei Ecclesiæ libertatem tueremur, nostram, & hujus Sanctæ Sedis auctoritatem vindicarem: nec non periclitantium animarum salutem pro Pontificiæ sollicitudinis nostræ debito prospiceremus; idcirco Christianissimum illarum partium, quos verè in visceribus gerimus paternæ charitatis, incommodis, ac dispendiis, quæ eis quomodolibet hinc evenire possent, opportunis mediis, quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere non omitemus; interea vero modum aliquem propediem præscribemus, quo causæ prædictæ ad Forum Ecclesiasticum pertinentes, etiam abolito Monarchiæ Siculæ Tribunali, de cætero in eodem Regno Siciliae, & quod caput est rectè, ac ordine cognosci possint, sineque debito terminari, donec à Nobis, & Sede Apostolicâ prædictæ Nationis Siculæ indemnitati amplioribus gratiis consulatur.

§. 6. Decernentes pariter, easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentiæ, & dignitatis etiam Regiæ, & Imperialis, existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causeque, propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex aliâ quâlibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis lationis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à seculari potissimum potestate, seu prædicto abolito, & extincto Monarchiæ Siculæ Tribunali, illorumve Ministris quibuscumque, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minime refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea, omnibus, & singulis per eandem secularem potestatem, sive per idem aboli-

tum, ac extinctum Tribunal, eorumque Ministros quoscumque quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omnino rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconculsè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliisque quoscumque quâcumque præminentiâ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumvis longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque Regnis, Provinciis, ac Personis, etiam Imperiali, Regiâ, aliave quâlibet mundanâ, seu etiam Ecclesiasticâ dignitate fulgentibus, seu aliis specificâ, & individua mentione dignis à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, seu aliàs quomodolibet in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indultis hujusmodi mentionem, Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia ex qua sita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & infererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse, volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Cum autem eadem præsentis literæ in memorato Regno Siciliae nequeant tutè publicari, ut hætenus experientiâ compertum est, ac Nobis per legitimas probationes satis, superque constat, prout harum serie declaramus; Volumus illas, seu earum exempla, ut ad omnium notitiam deveniant, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, post duos menses à die earum publicationis, & affixionis computandos, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde actare, & afficere,

Derogatio contrario- rum.

Publicatio præsentium literarum in Urbe supplere debeat personalem intimatio- nem.

ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis, eadem protus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent, exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum extinctionis, suppressionis, abolitionis, rescissionis, cassationis, deletionis, revocationis, abrogationis, mandati, interdictionis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo decimo quarto, decimo Kalendas Martii Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

✠ Ego CLEMENS Catholicæ
Ecclesiæ Episcopus.

✠
✠ N. Episcopus Portuen. Card. Acciajulus.
✠
✠ Ego F. Episcopus Prænestin. Card. Spada.
✠ Ego F. Episcopus Sabinen. Card. Astallius.
✠ Ego F. Episcopus Albanen. Card. de Abdua.
✠ Ego G. Tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter. Card. Marefcottus.
✠ Ego B. Tit. S. Praxedis Card. Panciaticus.
✠
✠
✠
✠ Ego F. T. M. Tit. S. Clementis Card. Ferrarius.
✠ Ego Joseph Tit. S. Mariæ Transpontinæ Presbyter Card. Sacripantes.
✠ Ego J. B. Tit. S. Cæsarei Card. Spinula S. R. E. Camerarius.
✠
✠ Ego F. Tit. SS. Jo. & Pauli Card. Paulutius Major Pœnitent.
✠
✠
✠ Ego F. Tit. S. Eusebii Presbyter Cardinalis Martellus.
✠ Ego L. Tit. S. Petri ad Vincula Cardinalis Casonus.
✠ Ego Laurentius Tit. S. Susannæ Presbyter Card. Corfinus.
✠
✠ Ego T. Tit. S. Mariæ Trans Tyberim Cardinalis Rufus.
✠
✠ Ego Joseph Tit. S. Mariæ Angelorum Card. Vallemanus.
✠
✠
✠
✠ Ego C. A. Tit. S. Augustini Presbyter Card. Fabronus.
✠ Ego M. A. Tit. SS. Quirici, & Juliæ Presbyter Card. de Comitibus.
✠
✠ Ego L. Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Card. Picus.
✠
✠
✠

✠
✠
✠ Ego P. M. Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Card. Corradinus.
✠
✠
✠ Ego A. Tit. S. Marci Card. Priolus S. Marci nuncupatus.
✠ Ego Jo. B. Tit. S. Stephani in Monte Cælio Presbyter Card. Ptholomæus.
✠ Ego F. M. Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Casinus.
✠
✠ Ego B. S. Mariæ in Viâ latâ Prior Diaconorum Cardinalis Pamphilus.
✠ Ego P. S. Laurentii in Damaso Card. Othobonus S. R. E. Vice-Cancellarius.
✠ Ego C. S. Agathæ Gothorum Diaconus Card. Bichius.
✠ Ego J. R. S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.
✠ Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Barberinus.
✠ Ego L. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Card. de Alteriis.
✠ Ego C. S. Mariæ de Scalâ Diaconus Card. Columna.
✠
✠ Ego Nicolaus S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Grimaldus.
✠ Ego Annibal S. Eustachii Diaconus Cardinalis Albanus.
✠ Ego Curtius S. Mariæ in Dominicâ Diaconus Cardinalis Origus.
✠

Joseph Card. Prodatarius.

F. Oliverius.

Visa de Curia pro R. P. D. Mafferio

L. Sergardus.

Loco ✠ Plumbi.

J. Pelucchius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Die, Mense, & Anno, quibus supra, supradictæ litteræ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Magnæ Curie Innocentianæ Montis Citatorii, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Thomam de Unionibus Apost. Curs.

Petrus Romolatus Mag. Curs.

LXXVII.

LITERÆ APOSTOLICÆ

In formâ Brevis ad Archiepiscopos, & Episcopos, nec non utrumque Clerum tam Sæcularem, quam Regularem, reliquosque omnes Christiani- deles Regni Siciliae, quibus præscribitur mo- dus, quo causæ dicti Regni ad Forum Ecclesi- asticum pertinentes in posterum, etiam ab- olito Monarchiæ Siculae Tribunali, judicari possint, ac debeant in eodem Regno, donec aliâ ratione à Sanctitate Suâ, & Sede Apostolicâ indemnita- ti, ac commodis Nationis Siculae plenius, & uberius consulatur.

CLEMENS PAPA XI.

Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Um Nos hodie speciali nostrâ, ac perpetuò valiturâ Constitutione, gravissimis, atque jus- tissimis rationibus adducti, seu potius compulsi, præsentiam Apostolicam istius Regni Siciliae Lega- tionem, ac Monarchiam nuncupatam, ejusque assertum Tribunal, unâ cum illius Judicis, Nota- riorum, Scribarum, Ministrorum, aliorumque Officialium quorumlibet quovis nomine nuncupa- torum dignitatibus, officiis, & ministeriis quibuscumque, omnique eorum titulo, essentia, ac de- nominatione, traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo auctoritate, extinxerimus, suppresserimus, & abo- leverimus, nec non omnia, & singula, si quæ essent, illis, & illorum cuilibet à quibuscumque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quo- modolibet concessa, ac pluries confirmata privile- gia, facultates, & indulta, penitus, ac omnino resciderimus, cassaverimus, revocaverimus, & ab- rogaverimus, illaque pro extinctis, suppressis, & ab- olitis, nec non respectivè, rescissis, cas- satis, revocatis, & abrogatis, ab omnibus Chris- tianis fidelibus perpetuò haberi, ac reputari debere voluerimus, ac mandaverimus: uno, eodemque tempore considerantes Apostolicæ nostræ provin- dentiæ esse incommodis, ac periculis vestris ma- turè occurrere, ac interim modum aliquem præ- scribere, quo causæ ad forum Ecclesiasticum per- tinentes, ab- olito jam Monarchiæ Siculae Tribuna- li, rectè, ac ordine, & nihilominus, quantum fieri potest, sine majori Partium litigantium dis- pendio cognosci possent, sineque debito termina- ri; ejusmodi modum non aliunde, quam ex Ca- nonicarum sanctionum censurâ petendum, nec Ju- dices pro earumdem causarum cognitione, ac ter- minatione alibi, quam in istomet Regno consti- tuendos esse censuimus; primùm quidem, ut tes- tatum omnibus faceremus, Nos ad præmissa de- venisse, non quidem animo angendi Siculis causis Romanæ Curia sublellia, sed eâ tantum mente, ut enormibus, ac gravissimis scandalis, quibus universi propemodum Christiani deles summopere offende- bantur, Apostolicâ falce succis, Ecclesiæ honori, Pontificiæ auctoritatis vindicationi, animarumque saluti pro commissis Nobis cæli- tus Pastoralis munere consuleremus; deinde verò, ut Vobis manifestum fieret Nos eâ in re pro pater- nâ, quâ Regnum istud in Domino complectimur, charitate, utilitatis, commodique vestri congruum habuisse rationem; Hinc igitur est, quod Nos diuturnâ, atque maturâ, sicut negotii gravitas fla- gitabat, consultatione adhibita, auditaque desu- per nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum Filio- rum ejusdem Romanæ Curia Prælatorum, Sacra- rum Legum doctrinâ, rerumque usu præstantium sententiâ, pro facili, rectâ ac ordinatâ prædictarum causarum directione sequentem normam præscri-

bere, ac sancire decrevimus, quam de cætero ab iis omnibus, ad quos spectat, & in futurum spec- tabit, inconcussè, ac inviolabiliter observari vo- lumus, & mandamus, donec aliâ ratione à No- bis, & ab hac Sanctâ Sede indemnitati vestrae ple- nius, ac uberius propicietur.

§. 1. Causæ omnes ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, cujuscumque sint ge- neris, in primâ instantiâ coram Ordinariis loco- rum dumtaxat cognoscantur, nec ab eorum Tri- bunalibus avocari possint, nisi titulo tantum appella- tionis à sententiâ definitivâ, aut ab interlocuto- riâ definitivâ vim habente, cujus gravamen per appellationem à definitivâ reparari nequeat, vel nisi integro biennio à die motæ litis computando coram ipsis Ordinariis pependerit indecisâ, quem- admodum Tridentini Concilii decreto in cap. Causæ omnes sels. xxiv. de reformat. salubriter cautum est; Quod si secus fiat, quævis appella- tio, inhibito, aut sententiâ ad eisdem Concilii præscriptum eo ipso irrita sit, ac nullius prorsus roboris, vel momenti.

§. 2. A sententiâ Ordinarii ad Metropolitanum, vel ad alium Episcopum Metropolitanum loco à No- bis subrogatum, juxta ordinem inferius præscri- bendum, appelletur, servatâ in omnibus formâ, quæ à suprascripto Concilio sancitur.

§. 3. Ubi verò Metropolitanus, vel Episcopus Metropolitanus loco, ut præfertur, subrogatus, in causâ pronunciatâ, Partibus, vel earum alteri liberum sit ab illius sententiâ ad Apostolicum De- legatum provocare, servatâ eisdem, de quo infra, ac ipsius Concilii præscripto.

§. 4. Quicumque à sententiâ, vel decreto Apo- stolici Delegati gravatum se senserit, ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existen- tem poterit appellare, à quo causæ cognitio Judi- cii Ecclesiastico in partibus Siciliae committetur per literas Apostolicas necessarias, & opportunis clau- sulis, prout juris fuerit, muniendas, ac eâ pot- tissimum, quod si Partes sin ullum non consense- rint, alium ipse deputare valeat iisdem Partibus non suspectam.

§. 5. In Causis Beneficialibus valorem vigin- ti quatuor ducatorum auri de Camera, nec non in profanis summam quinquaginta ducatorum simi- lium non excedentibus, Pars, quæ à judicio De- legati Apostolici gravamen illarum sibi fuisse con- queretur, ut appellationis remedio consulere sibi possit, adhibet tres Judices Synodales antiquiores Diocesis ejusdem Delegati, qui tanquam Arbi- tri, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causâ sit committenda, prævio diligenti examine disceptent. Quod si causam committendam esse censuerint, ipsi, tanquam A- postolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectam. Hunc autem in finem prædictis Ju- dicibus Synodalibus quascumque facultates necessa- rias, ac opportunas concedimus, & impertimur.

§. 6. Porro in causis, in quibus Conservato- res Regularium decretum, vel sententiam tulerint, qui se ab illis gravatum existimaverint, re- currere similiter poterit ad tres antiquiores Ju- dices Synodales illius Diocesis, ubi judicium latum est: Qui quidem Judices, tanquam Arbitri, cog- nitis utriusque Partibus juribus, statuent, an appella- tio rejici, vel admitti, & quibus clausulis cau- sa committi debeat. Quod si causam committen- dam esse duxerint, tanquam Apostolici Delegati, Judicem deputabunt Partibus non suspectam cum omnibus facultatibus necessariis, ac opportu- nis. Cæterum qui à sententiâ, aut decreto hujus secundi Judicis gravatum se senserit, adhibet tres antiquiores Judices Synodales Metropolitanæ Dio- cesis, vel illius, quæ Metropolitanæ locum obti- nebit in ordine inferius præscribendo; Qui sanè

In prima Inst- tantia causæ omnes Ec- clesiasticæ cognosci de- beant coram Ordinariis juxta præ- scriptum Sacri Concilii Tridentini.

Appellatio à sententiâ Or- dinarii, ad Metropolitanum, vel alium Episco- pum, ut in- fra, subro- gandum in- terponatur.

A Sententiâ Metropolitanæ, vel Episco- pi subro- gati appelletur ad Apo- stolicum De- legatum, ut infra.

A Delegeto Apostolico appelletur ad Roma- num Pontifi- cem, qui causam in Partibus cog- noscendam committet.

Facultas con- cessa tribus Judicibus Synodalibus circa modum committendi appella- tiones à Juida- to Delegato- rum cujusq; Diocesis in causis Benefi- cialibus vigin- tiquatuor ducato- rum, & in profanis quinquaginta non excede- ndi.

In Judicatis Conservato- rum Regularium agendum coram dictis Judi- cibus Synoda- libus Diocesi- cis pro adm- issione, vel rejectione appella- tionis.

Sic etiam in secundis Ju- dicibus re- currendum ad dictos Ju-

Mem r a- bolutionem asserti Tribu- nalis Monar- chiæ Siculae à se præceden- ter explen- tam.

Et captam deliberationem provi- denti, ut causæ Fo i Ecclesiastici cognosci possint in Regno Siciliae donec aliter statuatur.

Motiva ejus- dem delibe- rationis refer- t.

Declarat statu- tisse nor- mam servandam in causa- rum directione usque ad plenam S. Sedis ordi- nationem.

Ju-